

Forfatter: Ingemann, Bernhard Severin

Titel: BREV TIL: Rosenørn, Ingeborg Christiane FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1855-10-25)

Citation: Ingemann, Bernhard Severin: "BREV TIL: Rosenørn, Ingeborg Christiane FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1855-10-25)", i *Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn*, C A. Reitzels Forlag., s. 97. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001987843-000-shoot-L0019878430000057.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Sorød. 24de Octbr 1855.

Kjæreste Fru Rosenørn!

Den lange haardnakkede Forkjølelse haabe vi nu De har saaet Bugt med, og at vi med Guds Hjælp endnu med taaleligt Helbred og frisk Sind ret ofte skulle sees og vexe venlige Ord sammen paa denne Side det store Mellemrige. Naar De siger, at De ikke troer paa en Mellemtilstand, mener De vel derved kun den mørkes. 98eller taagede Skyggeside af den første hinsidige Tilværelse, hvoraf Paradiset kun staaer for Dem, som det sande forjættede Land; men felv dette Paradis, hvor Herren felv lovede den troende Røver at være med ham — og hvor vi i Jesu eget Hadesbillede om den rige Mand see Lazarus i Troens Hvileland („Abrahams Skjød”) — hører jo med til det Sjælenes Mellemtilstandsrigge, som nødvendig maa vcere til og vedvare til Dagenes Ende — til den sidste store Forklarelsens Dag, naar Gud er „Alt i Alle”. For de Sjæle, der uden Tro forlade Jorden og for dem der forlod den for Christus blev Menneske, maa der jo ligesaa nødvendig være en Overgangstilstand, hvori de kan optages blandt de Troende, inden den retfærdige Dommer vil og kan dømme deres Billie og Stræben — og heri synes mig ligger Nødvendigheden baade i en bælgmørk og en skyggeagtig Sphære paa Beien til det Paradis, hvor felv de frelste Sjæle gennem en efter vor Maalestok vist uendelig Udviklings-Sphære skal nærme sig til Forklarelsens Paradis (hvad Skriften kalder Himmerige, Guds Paradis, Herlighedens Rige). See faaledes mener jeg vi nødes til at troe hvad der er nødvendig Forudsætning for og Følge af Det, der allerklarest er os åbenbaret.

7

Dog hvorledes vi end tænke os Overgangen have vi Gud skee Lov, hvad De faa smukt drømte, Forvisningen om det evige Liv i Gud — Livet i Faderen og ved Sønnen og Ånden indskrevet i vore Sjæle.

At De venlig følger Digteren, selv hvor De tænker Dem de Sphærer, han gennemfarer, ganske anderledes, skjønner jeg paa. Jeg paaskjønner ligeledes den Deeltagelse hvormed vor kjære fromme Dronning har ladet sig Digtet forelæse. Hendes Anfkuelse af Dommen og Regnskabet for de Troende har vist sin Hjemmel i Joh.s. 99Ev. C. 5 V. 24. Dertil har jeg ogsaa hentydet i min Confirmationsgave, p. 45. Kun Trygheden i en død Tro er farlig, men vist ikke i en levende, og i Guds Fred er der jo ingen Fare. Jeg holder saaledes med Dronningen.

De sidste politiske Bevægelser, navnlig Arveprindsens Vægning ved Underskriften sorstaaer jeg ikke Grunden til.

I alt Fald ønsker og haaber jeg med Dem at Portugisernes Mundheld vil blive os ligesaa klart, som det er sandt: at „Gud skriver lige paa de skjæve Linier”.

Venligst Hilsen til Deres elskværdige Børn som til Dem selv fra Deres hengivneste

B. S. Ingemann.